

vidt jeg veed, er der Præjudicater for, at naar der blot er begaaet Feilregninger, og i det Hele blot en factiff Bildfarelse, hvortil der vistnok ogsaa nærmest er stigit i Lovudkastet, saa fristundes Vedkommende. Hvad angaaer den foreslaaede nye § 3, saa forekommer det mig, at hele dette Gebeet ikke har megen praktiff Betydning, idet deslige Retsfølgelser, naar Forbuddet bliver indskrænket, som paa tænkt, meget sjeldent vilde fremkomme. Forresten er jeg enig i, at den omtalte Begrændsning af Commissiønsgebyret er en Inconsequens ved Siden af den Frihed, som selve Lovudkastet giver. Jeg skal derfor ikke have Noget imod, hvis Paragraphen ikke bliver antagen, at der da til 3die Behandling bliver stillet et till at sjerne denne Begrændsning stigtende Ændringsforslag, men forøvrigt forekommer det mig, at Udcastets Regler, saaledes anvendte, som Domstolene vilde anvende dem, ikke paa nogen Maade vilde blive saa strenge eller haarde, at man behøver at gaae ind paa saadanne temmelig forviklede Bestemmelser som de her foreslaaede, paa en saadan halv Straffefrihed og en halv Straf; man gjør i det Hele taget bedst i, naar man skal give en saadan Lov som den nærværende, at indskrænke sin Lovgivende Virksomhed til det virkelig Fornødne.

Ordføreren: Jeg skal blot tillade mig en lille Berigtigelse med Hensyn til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (A. Hage) har sagt. Han fandt, at man let vilde kunne komme til at overtræde Loven, da vi nu havde vedtaget, at man ifølge Bevilling kunde tage indtil 6 pCt. for Laan, der overstyrede $\frac{1}{2}$ af Eiendommens Værdie; men der har den ærede Rigsdagsmand ikke lagt Mærke til, at, hvad der er vedtaget, det er, at der kan gives Bevilling til at tage 6 pCt. af alle Laan i faste Eiendomme. Den Vanskelighed, han paaviste, og den Frygt, han havde for, at man kunde tage Feil af Grændsen, finde altsaa slet ikke Sted (A. Hage: Ja, det er rigtigt; jeg oversaae, at Udvalgets oprindelige Forslag nu ved Afstemningen er saaledes forandret.). Naar han fremdeles meente, om ikke Maximum af Mulcten kunde

nedsættes, saa skal jeg bemærke, at der kan forekomme saadanne Overtrædelser, hvor Mulcten ikke vilde være af nogen som helst Betydning, naar den ikke sættes til det 20dobbelte.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds har Ordet.

L. C. Larsen: Jeg frasalder Ordet.

Da Ingen videre begjærede at yttre sig, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Fleertals Forslag til § 3: at Slutningsætningen af 1ste Passus: „der dog ikke maa overgaae en Tjerdedeel af den ublaante Capital“, — udgaar. Vedtoges eenstemmigt med 55 Stemmer.

2) Det samlede Udvalgs Forslag (Larsen og Westenhøls) subsidiairt: at sidste Passus af § 3, saalydende: „Ved den nærmere Bestemmelse af denne Mulct skal der i Særdeleshed vises Strengbed, naar den utilladelige Rente har været skjult under en kunstig Forklædning, i hvilket Tilfælde Mulcten og bliver anvendelig, om end Creditor Intet har erholdt af det tilstiftede ulovlige Fordeel. Derimod vil den ovenangførte Straf bortfalde, naar Omstændighederne vise, at en Creditor, der har oppebaaret større Fordeel end den lovtilladte, kun har gjort det af Feiltagelse eller Misforstaaelse, i hvilket Tilfælde dog det formegit Oppebaarne skal gives tilbage.“ — udgaar. Vedtoges eenstemmigt med 65 Stemmer.

3) Mindretallets (Larsens og Westenhøls) principale Forslag til en ny § 3 iftedfor Lovudcastets:

1ste Deel:

Overtrædelse af denne Lovs Forfrister om Rentefoden af Udlaan i faste Eiendomme med-